

# Foaia Parohială

Ianuarie 2022

Serie nouă, **Nr. 12**

## Minunea întoarcerii Iordanului

„Că la praznicul ce a trecut Prunc Te-am văzut, iar la acesta de acum desăvârșit Te vedem pe Tine, Cel ce Te-ai arătat desăvârșit, Dumnezeu nostru, din Cel desăvârșit.” (din Slujba Agheasmei Mari)

Este o legătură strânsă între *Crăciun* și *Bobotează*. De altfel ele se serbau împreună în primele secole, sub numele de *Teofanie* (*Arătarea Domnului*). Planul lui Dumnezeu încă dinainte de facerea lumii a fost acela de a uni dumnezeirea cu umanitatea. (...) Prin Întrupare, Hristos a primit firea omenească, fără de păcat. Abia la Botezul în Iordan El își asumă, de bunăvoie, păcatele noastre. Mai întâi, Dumnezeu Se coboară, făcându-Se om, ca unul dintre noi. Urmează a doua cheneză (adică *micșorare, deșertare*) a lui Mesia prin Botez. Mântuitorul nu avea nevoie să se boteze precum avem noi, dar Botezul Său devine temelie a botezului nostru. Noi ne botezăm spre viață nouă, curățindu-ne de tot păcatul, inclusiv de păcatul strămoșesc. Iisus nu avea nevoie de botez, fiind și Dumnezeu (...) Dar El intră în Iordan și-i cere lui Ioan să-L boteze, iar Evanghelistul Luca atrage atenția asupra unui detaliu: „Și după ce s-a botezat tot poporul, botezându-Se și Iisus și rugându-Se, s-a deschis cerul” (Luca 3, 21) (...) Prin expresia „tot poporul” se marchează simbolic faptul că, în Iordan, Mântuitorul și-a asumat păcatele tuturor oamenilor, din toate timpurile și din toate locurile: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii” (Ioan 1, 29). Întruparea trebuia să fie urmată, obligatoriu, de Botezul în Iordan. Sunt două momente ale unei aceleiași lucrări: cea prin care Hristos își asumă umanitatea cu toate ale sale. Pentru Nașterea Sa cea mai presus de fire a fost nevoie de acceptul Fecioarei Maria: „Fie mie după cuvântul tău” (Luca 1, 38). Pentru Botezul în Iordan a fost nevoie de acordul lui Ioan care, văzându-L pentru ce a venit, „Îl oprea, zicând: *Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?*” (Luca 3, 14). Dar L-a lăsat să Se boteze, după ce Mântuitorul i-a spus: „Lasă acum, că așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea” (Luca

3,15). Aceste două lucruri - Întruparea și Botezul – nu le putea face Domnul fără acordul și împreună-lucrarea omului. Pentru a se evidenția importanța decisivă a lucrării celor doi, Maica Domnului și Sfântul Ioan Botezătorul sunt zugrăviți, în icoana *Deisis*, de o parte și de alta lui Hristos (...)

Sărbătoarea Bobotezei este prăznuită în Patriarhia Ierusalimului după calendarul neîndreptat, adică pe 19 ianuarie. Nu data în sine, ci pur și simplu slujba ortodoxă face să se întâmple o minune – apele Iordanului se întorc înapoi. Momentul a fost prorocit și de psalmistul Vechiului Testament: „*Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi*” (Psalmi 113, 3). Apele par a „fierbe”, ca și cum s-ar întoarce către locul în care Patriarhul Ierusalimului aruncă crucea în apă. Este un tâlc adânc aici. Sfântul Ioan Gură de Aur considera că Iordanul s-ar fi numit astfel din pricina a două izvoare – *Ior* și *Dan*. „*Aceste izvoare formează râul Iordan, care se varsă în Marea Moartă. Potrivit unei tâlcuiri referitoare la originile noastre, întregul neam omenesc se trage din două izvoare, adică din Adam și din Eva, dar prin păcat el a fost îndreptat spre moarte, adică spre marea moartă a vieții noastre, care este cuprinsă de întunecime. Întrupându-Se, Hristos a venit în Iordan, adică în neamul omenesc, a biruit moartea și i-a întors pe oameni spre viața primordială*” (Arhim. Hierotheos Vlachos, *Predici la marile sărbători*, Editura Cartea Ortodoxă/ Editura Egumenița, Galați, 2004, p. 88).

Așadar, după ce omul a pierdut Raiul (prefigurat de Marea Galileii, care este plină de viață), s-a îndreptat către moartea biologică (adică spre Marea Moartă – cea mai joasă apă de pe Terra, care este total neprielnică vieții). Când Fiul lui Dumnezeu intră în apele Iordanului – adică își asumă umanitatea cu toate ale sale – este readus omul spre viață. Apele, adică oamenii, se întorc atunci dinspre moarte spre Însuși Hristos - Cel ce este simbol al Pomului Vieții Cel din mijlocul Raiului. Aceasta este semnificația unei minuni ce se petrece anual și care se cere a fi receptată și valorizată duhovnicește. (<https://doxologia.ro/de-ce-se-intoarce-inapoi-iordanul-de-boboteaza>)

# Parohia Ortodoxă Română Sf. Nicolae, Offenbach

Backstrasse 16, 63069 Offenbach am Main, Mobil: +49 174 160 5808, E-Mail: rok103@aol.com

## Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi, 30 ianuarie

Sfinții Trei Mari Ierarhi, Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur sunt mari apărători ai drepte credințe, ei fiind făclii, repere pentru învățătura și viața Bisericii.

Sfinții Trei Ierarhi sunt patronii spirituali ai tuturor institutelor de învățământ teologic ortodox din întreaga lume, fapt stabilit la Congresul Profesorilor de Teologie din Atena din 1936, dar, prin dragostea pe care au avut-o față de oameni, sunt apărători și ocrotitori ai bolnavilor, ai celor săraci și umili, în general ai tuturor celor oropsiți și neglijați.

Toți acești trei ierarhi au lăsat un tezaur de neprețuit pentru Biserică; în aceasta să amintim și numai Sfintele Liturghii care se săvârșesc în decursul anului și care sunt numite cu numele lor. Liturgia Sfântului Ioan Gură de Aur și cea a Sfântului Vasile cel Mare sunt săvârșite în tot cursul anului, după o anumită rânduială, în timp ce Liturgia Sfântului Grigorie Teologul, cunoscută și ca Liturgia Darurilor mai înainte Sfințite, este săvârșită numai în Postul Sfințelor Paști.

Sfinții Trei Ierarhi au trăit în secolul IV, Sfântul Vasile și Sfântul Grigorie fiind chiar contemporani și prieteni. Toți trei au data de prăznuire în ianuarie; Sf. Vasile pe 1 ianuarie, Sf. Grigorie pe 25 ianuarie și Sf. Ioan Gură de Aur pe 27 ianuarie (aducerea Sfintelor sale Moaște la Constantinopol; Sf. Ioan fiind pomenit și pe 13 noiembrie).

Sărbătoarea din 30 ianuarie a Sfinților Trei Ierarhi a apărut abia în sec. al XI-lea, în urma unei minuni. Astfel, spre sfârșitul secolului al XI-lea, la Constantinopol se iscăse o mare dispută legată de acești trei ierarhi, oamenii întrebându-se care este mai mare: Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie

Teologul sau Sfântul Ioan Gură de Aur. După câțiva ani de la declanșarea neînțelegerilor, cei trei sfinți au început să i se arate aieva, unul câte unul, episcopului Evhaitelor, Sfântului Ioan Mauropous. În cele din urmă, în anul 1084, într-o vedenie, fericitului i-au apărut cei trei sfinți împreună și i-au spus:

*"După cum vezi, noi la Dumnezeu una suntem și nici o vrajbă nu este între noi. Fiecare din noi, la timpul său, îndemnați de Duhul Sfânt, am scris învățături pentru mântuirea oamenilor. Cum ne-a insuflat Duhul Sfânt, așa am învățat. Nu este între noi unul întâi și altul al doilea. De chemi pe unul, vin și ceilalți doi. Drept aceea, sculându-te, poruncește celor ce se învrăjesc, să nu se mai certe pentru noi. Că nevoiea noastră, cât am fost în viață și după moarte, a fost să împăcăm pe oameni și să aducem în lume pace și unire. Împreunează-ne, dar, făcându-ne praznic la câte trei într-o singură zi, și înștiințează cu aceasta pe creștini, că noi în fața lui Dumnezeu, una suntem."*

În urma acestei vedenii, Sfântul Ioan a ales ziua de 30 ianuarie pentru prăznuirea comună a celor trei ierarhi, stingându-se astfel și disputele, lumea unindu-se în sărbătorirea împreună a Sfântului Ierarh Vasile cel Mare, a Sfântului Grigorie Teologul și a Sfântului Ioan Gură de Aur. (<https://www.crestinortodox.ro/calendar-ortodox/sfintii-trei-ierarhi-98987.html>)

Cuvintele pe care cei trei ierarhi i le-au adresat Sfântului Episcop Ioan ne arată modul în care sfinții conlucrează - cu Dumnezeu și între ei -, așa cum și noi trebuie să ne unim, în cuvânt și în lucrare, sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi fiind o sărbătoare a comuniunii, a unității în Biserică și a înțelegerii la care suntem chemați, după modelul Preasfintei Treimi.

***La mulți ani în noul an pe care l-am început! Cu sănătate, bucurie, pace și spor spre tot lucrul cel bun!  
Cu binecuvântare,***

***Pr. Stefan Anghel***

***Pr Ioan -Sandu***

***Pr. Gavriil***